

[Poul Thomsen.]

som ministeren pegede på, og der står udtrykkeligt, at nærværende lov bliver at optage til fornyet revision senest i folketingsåret 1961-62. Men den højtærede minister ved jo så udmærket godt, at der ikke er noget, som generer en lov og dens administration mere, end at der er revisionsbestemmelser i den. Det viser sig, at administrationen så ikke tør tage fat på opgaverne på den måde, som er nødvendig for, at de kan løses på den rigtige måde. Den højtærede minister vil måske hertil sige: ja men der var i det lovforslag, som blev fremsat af den daværende regering, også en revisionsbestemmelse. Ja, første gang en lov bliver vedtaget, er det rimeligt, at man ønsker gennem erfaringer at finde ud af, ad hvilke veje man skal gå, og derfor må man indføje en revisionsbestemmelse i loven; men det kan ikke være meningen, at en lov til stadighed skal optages til revision. Det er det, vi vender os imod. Når man sidste år netop gik ind for, at der kun skulle gå ét år før lovens optagelse til revision, er vi meget ængstelige ved tanken om, at man nu udskyder denne revision.

Det ærede medlem fru Nina Andersen taler om langsommelighed; jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at siden 1953 er det socialdemokratiet, der har siddet med regeringsmagten og med magten over administrationen — også med flertallet i finansudvalget — og at det altså er en socialdemokratisk regering og den administration, som regeringen har ledet siden 1953, der bærer ansvaret for, at vi ikke er nået længere frem, end vi er i dag.

Til det ærede medlem hr. Helge Larsen vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det er fuldstændig rigtigt, at lærerne skal drages med ind i arbejdet. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Kryger på dette område og også med det ærede medlem hr. Helge Larsen, men lærerne må jo have deres direktiver, deres underretning fra erhvervslivet. Erhvervsvejledningen må ikke blive til noget skrivebordsagtigt, noget boglærd; selve det praktiske livs spørgsmål skal føres ind i erhvervsvejledningen, og erhvervslivets folk skal have en så nøje tilknytning til de lærere, som påtager sig erhvervsvejledningen i skolerne, at man ad denne vej kan komme længere frem.

(Kort bemærkning).

Nina Andersen: Måske tør jeg anbefale de ærede medlemmer hr. Kryger og hr. Poul Thomsen at læse Folketingstidende for 1956-57, sp. 2198 ff., hvor man vil finde en debat af lignende karakter som denne, og hvoraf det tydeligt fremgår, at selv om man har, som det hedder, magten over administrationsapparatet, kommer man ingen vegne, hvis man ikke samtidig har muligheder for at få bevillingerne igennem, og det fremgår såvel af denne behandling som af kendsgerningerne, at det var finansudvalget, som i ca. 2 år forsinkede denne sag.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): De ærede medlemmer hr. Kryger og hr. Poul Thomsen bliver ved med at kredse om, at det ikke er en egentlig revision, der her foregår; de lader nærmest, som om de ikke kan få udvikling nok på dette område; det går for langsomt med udbygningen af erhvervsvejledningen o. s. v. Dertil vil jeg sige, at hvis de ærede medlemmer har ønsker ud over det, jeg har foreslået, skal jeg gerne drøfte det sagligt; men jeg gør opmærksom på, at det koster penge. I anledning af de noget vidtgående ønsker, man nu har fremsat, skal jeg sige, at jeg håber, de ærede medlemmer kan holde tempoet, til de kommer i udvalget.

(Kort bemærkning).

Poul Thomsen: Da det ærede medlem fru Nina Andersen igen drager finansudvalget ind, tillader jeg mig at stille det direkte spørgsmål, om det ærede medlem fru Nina Andersen dermed vil anklage de radikale og i dette tilfælde den højtærede økonomiminister hr. Bertel Dahlgaard for at være den, der har forsinket sagen i finansudvalget.

(Kort bemærkning).

Nina Andersen: Hvorfor i alverden skulle jeg dog gøre det, når det er en kendsgerning, at da bevillingen endelig kom igennem, stemte de konservative og, så vidt jeg erindrer, også venstre imod?

Hermed sluttede forhandlingen.